

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro farnosti Moravany a Ořechov
Ročník 8 Číslo 37 Červenec - srpen 2013

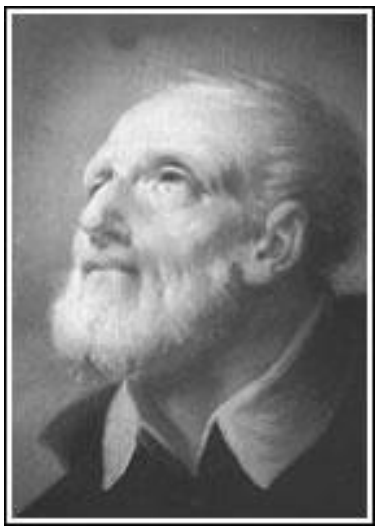
SLOVO OTCE MARIUSZE

Milí moji,
pro mnohé z nás jsou prázdniny obvykle časem radosti a věřím, že Bůh nám tu radost přeje. Děti a mládež se asi radují hlavně z toho, že nemusí do školy a starší, že zanechávají své pracovní povinnosti a jedou na vytouženou dovolenou. Rodiny mohou být konečně pohromadě, mají pro sebe více času, než během jiných ročních období. Atmosféru radosti navodí také slunečné dni a krása letní přírody.
My bychom vás ale v tomto dalším čísle Peregrínka rádi upozornili ještě na jinou radost, radost z víry. Protože křesťan se pozná po radosti nejen o prázdninách, ale i za nepříznivého „počasí". Radost a víra patří k sobě a nemůžeme je od sebe oddělit, jako nelze oddělit květ od vůně. Člověk je od Boha stvořen tak, že bez radosti a potěšení nemůže žít. Je však nezbytně důležité vědět, že radost může byt různá, a proto se musí hledat na správné „adrese".
Existují totiž dva druhy radosti: radost, která je charakterizovaná krátkodobostí a dočasností, a potom radost Kristova, která se v nás rodí jako něco trvalého, postaveného na víře. Tou krátkodobou radostí je třeba povedená dovolená, nebo že jsme dosáhli v něčem úspěch, či špetka lidského uznání a pochvala. Je to radost krátkodobá, protože stačí jen málo a taková radost je pryč. Stačí podezíravý pohled souseda, špatná nálada manželky anebo malý neúspěch v práci a štěstí mizí. Kdo tedy hledá radosti založené pouze na našich schopnostech, nápadech a čistě materiálních hodnotách, ten ve skutečnosti nehledá pravou radost, ale spíše obyčejné lidské potěšení – tzv. zbytky radosti. A potom může z toho vzniknout bublina, která zničehonic praskne, neboť Pán nedovolí, abychom stavěli svůj život na něčem jiném, než Bůh.
Druhá radost je Kristova radost. Ta plyne z Jeho živé přítomnosti v našem životě a projevuje se poměrně trvalým pokojem srdce. Je to v podstatě Boží dar a člověk ho musí neustále hledat. Je plodem pravidelného duchovního života, plodem víry prohloubené zkouškami. Když tedy mezi námi a Kristem stojí „něco" („někdo"), co nám brání se Bohu ve víře otevřít a odevzdat, opravdovou radost nikdy nezískáme. Ať tedy Kristus Pán a jeho evangelium bude pro nás principiální hodnotou i v tomto letošním prázdninovém čase a věřím, že po prázdninách nebudeme nikdo zklamaní tím, že už skončily, a s radostí dokážeme nadále plnit své běžné povinnosti. To Vám ze srdce přeje

otec Mariusz

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

Sv. Filip Neri

Narodil se 21. července 1515 ve Florencii. Jeho otec byl notářem. Maminka mu zemřela, když mu bylo 5 let. Svatý Filip byl od dětství obdařen veselou povahou, kterou si uchoval až do své smrti. V Římě se věnoval především dětem, chudým lidem, poutníkům, vězňům, nemocným. Všem těmto lidem sloužil a prostřednictvím své služby a kázání se snažil zvěstovat evangelium. Navenek působil jako prostý muž se srdcem na dlani a svým upřímným, veselým, otevřeným a nekonvenčním vystupováním opravdu přivedl mnoho lidí k víře. Svatý Filip říkával, že člověk může žít svatě na kterémkoliv místě na světě a v kterémkoliv zaměstnání. Nejvíce svého času však věnoval výchově zanedbávaných a opuštěných římských dětí a mládeže. Těm vštěpoval prostřednictvím různých her a dobré nálady základní hodnoty života. Vždy opakoval: „Buďte dobří, jak můžete." V roce 1551 byl svatý Filip vysvěcen na kněze (původně se knězem stát nechtěl). Později mu byl papežem několikrát nabízen i kardinálský klobouk, který však tento skromný a pokorný světec nikdy nepřijal. V roce 1554 se kolem Filipa utváří komunita kněží a laiků, která má za úkol sloužit Bohu a lidem. Tuto první oratoř s kulturně náboženským programem (předčítá se zde ze životopisů svatých, konají se různá procesí, modlitby, kázání, služba nemocným) navštěvují nejrůznější lidé z celého Říma. V roce 1575 se Kongregaci Oratoře dostalo papežského schválení a Řehoř XIII. dal oratoriánům kostel Santa Maria Valicella. Vzniká kongregace Oratoriánů a Filip Neri se stává jejím prvním představeným.

Pro svoji činnost byl svatý Filip velmi oblíben a je také nazýván „druhým apoštolem Říma". Svým konáním velmi přispěl k morální a duchovní obrodě Říma.

Na svátek Božího Těla 26. 5. 1595 se naposled vyzpovídal, odsloužil i mši svatou a ve večerních hodinách zemřel ve věku 80-ti let a byl pohřben v římské bazilice Chiesa Nuova. V roce 1610 ho papež Pavel V. prohlásil za blahoslaveného a v roce 1622 jej papež Řehoř XV. svatořečil.

Svatý Filip je patronem mládeže, humoru a také jedním z hlavních patronů Itálie. Nejčastěji bývá zobrazován jako kněz, mezi jeho atributy patří planoucí srdce, hůl a růženec.

Jeho památka se slaví 26. května.

/Magdalenka/

CESTOVNÍ OKÉNKO – POZNEJME NAŠE PAMĚTIHODNOSTI

Kaplička u Nebovid

V roce 1947 byla nedaleko obce Nebovidy směrem ke Střelicím vybudována a vysvěcena malá kaplička, zasvěcená Panně Marii, jako poděkování za přežití druhé světové války.

/Leona/

HUMOR V ŽIVOTĚ KŘESŤANA

Špetka humoru ve víře

Bůh je nekonečným milosrdenstvím. Davidovi odpustil jeho cizoložství i vraždu, odpustil celníkovi, zrádci a hrabivci, odpustil lotrovi na kříži. Existuje však něco, co Bohu znemožňuje, aby rozlil své milosrdenství, něco, co Bůh na tobě nemůže snést - tvá neotřesitelná absolutní vážnost, to, že se cítíš být někým důležitým. Tehdy jako by Bůh dával v bezmocném gestu své ruce pryč. Tvůj pocit důležitosti je pro něj směšný, absurdní. „Směje se ten, který na nebesích trůní" (Žl 2,4). Pohlédneš-li na sebe ve světle víry, zjistíš, že všechny tvé záminky k absolutní vážnosti a uznání jsou doopravdy směšné.

Jansenismus - hrozba víry

Velkým ohrožením víry se v 17. století stala hereze jansenismu, která tvrdila, že Bůh uděluje svou milost pouze vyvoleným a ostatní určuje k věčnému zavržení.

Jansenismus stanovil nedosažitelné požadavky, mimo jiné v přistupování ke svatému přijímání.

Svaté přijímání se stávalo odměnou za ctnost a nikoli pokrmem posilujícím víru a lásku. Člověk se začal bát Boha. K přijímání se odvažoval přistupovat jen zřídka.

Bůh byl představen ne jako milosrdný a milující Otec, ale jako absolutní, krutý, nesmlouvavý a bezohledný Pán.

Důsledkem jansenismu v životě dnešních křesťanů je rovněž tak často se objevující strach z Boha, to, že v něm vidí jen spravedlivého Soudce. Ale křesťanská víra se přece nejplněji projevuje v radosti z nalezení osobní Boží lásky, o níž je možné se opřít a jíž je možné se svěřit.

Z víry plynoucí křesťanská radost je jakýmsi vyzařováním Boží lásky. To víra ti káže usmívat se na Boha, radovat se z jeho lásky, a na sebe, chápu-li se příliš vážně, hledět s určitým odstupem, v perspektivě humoru.

Humor jako „exorcismus"

"Ctnost" humoru, která je viděním absurdna ve světě, je náboženským úkonem, jenž může mít hodnotu exorcismu. Křesťanský smysl pro humor ti pomůže v zápasech s protivníkem, jímž je tvé vlastní „já". Je to také modla smrtelně vážná, nedotknutelná a absolutní. Nelze na ni sáhnout ani se jí vysmát, nesmí se urážet ani kritizovat.

Humor se stane v boji s ní náboženským léčivým prostředkem a aktem víry, jestliže se pokusíš uvidět vlastní, „já" v pravém světle: vždyť jsem opravdu takovým malým „nic". Proč tedy ze sebe dělám střed světa, proč svoje záležitosti považuji za nejdůležitější, proč tolik prožívám své porážky a těžkosti - a jsem tak smrtelně vážný? Vždyť by stačilo se na vše dívat s trochou shovívavosti, abych postřehl, že to, co mě tak sužuje, čeho se bojím, s čím si dělám starosti, je naprosto směšné ve srovnání s tou jedinou důležitou skutečností, jíž je Bůh.

Bude demaskována tvá ješitnost a pýcha, zesměšněno a odhaleno bude to, co si činilo nárok na velikost či na strach, který se v tobě rodí z pocitu ohrožení. Proto léčivý prostředek humoru hraje významnou roli také pro uchování psychické rovnováhy člověka.

Prach a popel

Humor je „náboženským lékem", díky němuž si dokážeš říci: podívej, jak jsi směšný, děláš si starosti pro kdejakou hloupost, tolik se soužíš, ničíš si zdraví, ale ve skutečnosti je všechno pouhý prach, smetí, nakonec se to může ukázat jako bezcenné. Zkus pohlédnout na svůj život ve světle víry, zkus si udělat ze sebe legraci. Může to být obtížné, protože „ctnost" humoru někdy vyžaduje hrdinství, ale ulehčí ti dosáhnout náležitých poměrů mezi dvěma skutečnostmi: Bohem a tebou. Tím tvou víru očistí od sobectví a posilní ji. Velmi zřetelně se ti ukáže, že v tvém životě je skutečně tak důležitý jedině Bůh.

Díky „ctnosti" humoru se více otevřeš Bohu, bude v tobě víc místa pro něho, neboť dokážeš všechno ostatní vidět v náležité perspektivě — jako prach a popel.

Pro všechny je nutný smysl pro humor, jenž osvobozuje od sebe sama. Pro přecitlivělého člověka i ta nejmenší maličkost narůstá do obrovských rozměrů. Kdybychom dovedli reagovat na tyto různé konflikty, spory a nedorozumění s humorem, kdybychom dovolili, aby se nám někdo zasmál, velmi by vzrostla naše pokora, víra a láska. Zkus pohlížet na sebe i na to, co se děje okolo tebe méně vážně a více ve světle víry. Pak uvidíš, jak často je to, co tak velmi prožíváš, hodno úsměvu a shovívavosti. Zkus se smát na sebe a sobě.

Zkus následovat Boha, který přece musí mít výjimečný smysl pro humor - stačí pomyslet, že si právě tebe zvolil za svého spolupracovníka na onom velkém díle, které uskutečňuje. Což to není výraz jeho neobyčejného smyslu pro humor?

Dej mi, Pane, zdraví těla a s ním zdravý rozum, abych je zachoval co nejlépe.
Dej mi svatou duši, Pane, která ukáže mým očím všechno to, co je dobré a čisté, aby se netřásla před hříchem, ale našla způsob, jak všechny věci uvést v soulad.
Dej mi, Pane, duši, jíž je cizí zármutek, která nezná nářek, vzdychání a bědování.
Nedopusť, aby mě příliš svazovalo to, co se jmenuje „já ", jež se vždy chce rozpínat a vyvyšovat.
Dej mi, Pane, dobrou náladu.
Dej mi milost porozumět žertu, abych zakusil trochu štěstí na této zemi a uměl je rozdávat druhým. Amen.

/dle knihy Rozjímání o víře od Tadeusze Dajczera zpracovali Leona a István/

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Noc kostelů v Moravanech

V ořechovském kostele už to všechno známe, tak jsme se rozhodli v rámci Noci kostelů 24. května navštívit kostel sv. Václava v Moravanech. Ještě nikdy jsme tam nebyli, ale pár moravanských mužů už jsme znali z besedy o jejich pouti do Mariazell. Udělali na nás už tehdy dobrý dojem. Původně jsme si jenom chtěli prohlédnout kostel. Program byl zajímavý od samého začátku. Úvodní slovo jsme sice nestihli, ale hru o smrti sv. Václava už jsme mohli shlédnout v podání školních dětí. Potom nám zpívali roztomilí předškoláčci ještě nevycvičenými hlásky, ale s velkým elánem a zaujetím. Na naše zvyklosti jich bylo neobyčejné množství (10 – 15). Potom zpíval chrámový sbor, podle doprovodného slova zřejmě převážně rodiče té drobotiny. Zpívali krásně, je jen škoda, že ještě nikoho nenapadlo, aby moravanští zazpívali v Ořechově a opačně. Potom přišla chvíle na pohoštění, chtěl jsem napsat malé, ale lhát se nemá. To pohoštění bylo velké a měli jsme dojem, že i srdečné. Také jsme se seznámili s několika dalšími moravan-skými i s jejich dětmi. Cítili jsme, že teď odejít by byla chyba. Duchovní část noci kostelů – mše sv. a po ní adorace byla opravdovým vyvrcholením té pěkné noci. Děkujeme všem, kteří jste nám umožnili prožít mezi Vámi pár příjemných hodin a zážitků. Z Tikovic nás bylo pět a moc se nám u Vás v Moravanech líbilo.

/Ivan Macíček/

Noc kostelů v Ořechově

Naše farnost letos poprvé zkusila zorganizovat Noc kostelů. Tento den

připadl na pátek 24. května, ale už dlouho předtím Mgr. Radovan Plšek inicioval několik setkání pastorační rady, aby byl upřesněn program a zajištěno spoustu důležitých věcí, o kterých jsme neměli na začátku ani ponětí …Noc kostelů začala tou nejkrásnější modlitbou - mší svatou, poté vystoupili dětští zpěváci pod vedením Markéty Dudíkové a Petry Jedličkové a zaznělo několik rytmických písniček. Následovala prezentace fotografií ze života farnosti s možností individuální prohlídky kostela. Návštěvníci mohli shlédnout také výstavu historických fotografií kostela. Během programu bylo pro všechny připraveno občerstvení na faře a prostor k vzájemnému setkání. Druhá část programu začala filmem z roku 2000 o 100. výročí posvěcení kostela Všech svatých. Nakonec vystoupila skupina Gemini s hudebním pásmem o Josefu egyptském. Program v kostele byl ukončen modlitbou před oltářem. Během večera přišlo asi 70 návštěvníků, z toho 25 hostů. Napoprvé to nebylo vůbec špatné ☺

/Leona/

Pohádkové odpoledne

V neděli 2. června se k příležitosti Mezinárodního dne dětí uskutečnilo na farní zahradě v Moravanech Pohádkové odpoledne pro děti do 12 let. Krátce po 14. hodině se ukázali první malí odvážlivci z Ořechova, kteří se nezalekli ani neznámého prostředí, ani čerta, vyhlížející návštěvníky už od branky. Hodný pekelník děti v Pohádkové zemi přivítal a svěřil každému z nich kartičku, na kterou postupně dostávaly nálepky za úspěšně zvládnutá stanoviště. Děti se mohly vydat pomoci Rákosníčkovi chytat rybky, princi Bajajovi sestřelit draka či Popelce přebrat hrách a čočku. U Koblížka děti musely prokázat svoji mazanost a uhádnout zapeklité hádanky a na Pohádkovém stanovišti se děti rozpomínaly na známé pohádky podle symbolů. Některé úkoly prověřily ochotu dětí zapojit nejen svoje šikovné ručičky a chytré hlavinky, nýbrž celé tělo. „Vstávat a cvičit!" zavelel Bob a Bobkové se za zvuku libých tónů učili celou taneční sestavu. I Kocour v botách nenechal děti bez značné dávky pohybu. Děti se musely nasoukat do velkých pytlů a kýženou nálepku si doslova odskákat. Největší zájem však u dětí vzbudila Ježibaba. Malí Jeníčkové a Mařenky odvážně pronikali do jejího území, neúnavně ji okrádali o perníček a byli tak mrštní, že čarodějnice neměla šanci je chytit. Oproti pohádce měly děti značnou výhodu – Ježibaba byla slepá. ☺

Za svoje úsilí si pak děti mohly přijít pro sladké i věcné odměny, které si po takové námaze skutečně zasloužily. Díky hlavní organizátorce Míši Jančové a celému jejímu pohádkovému týmu,

díky všem dětem a jejich rodičům a prarodičům, kteří je doprovázeli, díky otci Mariuszovi, který všem pozemským i nadpozemským bytostem propůjčil faru, a v neposlední řadě díky Bohu, farnost prožila skutečně „pohádkové" odpoledne. ☺

/Klára Šímová/

První svaté přijímání v Moravanech

V neděli 9. června v kostele svatého Václava v Moravanech přistoupilo 6 dětí a 2 dospělí k prvnímu svatému přijímání.

ČTENÁŘSKÉ OKÉNKO ANEB STOJÍ ZA POVŠIMNUTÍ

„Marnost nad marnost – všechno je marnost. Celý svět a vše, co má – všechno je marnost," říká Filip Neri z knihy Paula Türkse – Filip Neri – nakažlivá radost.

Vím, možná ne všichni máte čas a prostor číst knihu. Dovolte mi tedy, nabídnout vám DVD o životě sv. Filipa Neriho. Italská společnost natočila o něm životopis a slovenská společnost,

studio LUX nám umožnila toto dílo shlédnout ve slovenském překladu - v hlavní roli Marián Labuda. Nejen ústřední píseň – Buďte dobrí, ak môžete- tak se jmenuje i dané DVD, ale i ostatní hudba vás bude provázet (a tomu věřte) dlouhou dobu.

/Lada/

Úvodní písnička z filmu "Vanita di vanita" - Marnost nad marnost - je od italského skladatele Angela Branduardiho, který si ve filmu zahrál malou roli a tuto píseň hrává i na svých koncertech.

OKÉNKO MLÁDEŽE

Maličký Jirka se marně snaží dosáhnout na domovní zvonek. Jde okolo pan učitel, zdvihne Jirku, ten zazvoní a povídá: „A teď musíme rychle utíkat, pane učiteli!"

CO NÁS ČEKÁ

V neděli **28. 7. v 10 hodin** u kaple sv. Anny **v Silůvkách** bude sloužena **poutní mše svatá.**

Ve dnech **29. 7. - 1. 8. 2013** se uskuteční **pouť mládeže** z obou farností **do Vysokých Tater** na Slovensku, duchovní doprovod o. Mariusz.

Na **pouť manželských párů do Polska** s doprovodem o. Mariusze se můžeme těšit od **19. do 24. 8. 2013**, navštívíme místa spjatá s životem bl. Jana Pavla II.

Farnost Moravany pořádá **letní tábor v Bedřichově** pro starší děti od 9. 8. do 17. 8. a pro mladší děti od 18. 8. do 24. 8.

Farnost Ořechov pořádá **letní tábor v Mrákotíně** od 10. 8. do 17. 8. společný pro mladší i starší děti.

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, Magdalenka Šímová, Markéta Kořenková, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: István Steingart. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@email.cz. Telefon: 777 674 936